

Posudek vedoucího diplomové práce na práci Jakuba Jetmara „Prvý dodatek americké ústavy a vývoj jeho interpretace“

Autor si za téma své práce vybral zajímavou problematiku prvního dodatku americké ústavy, který obsahuje na federální úrovni záruku „klasických“ liberálních svobod, mezi něž počítáme zejména svobodu vyznání, slova a tisku, a také svobodu shromažďování, sdružování a petiční.

Tomu pak ostatně odpovídá i zvolená struktura jeho práce, kdy se nejprve zabývá historií vzniku, jakož i ideovými zdroji prvního dodatku. Dále následují stránky autorem práce označené jako „krize v oblasti práva prvního dodatku“ (s. 10-15), v nichž jsou vylíčeny historické okolnosti, kdy se dodržování liberálních práv v prvním dodatku obsažených dostalo pod zvlášť těžký nápor státní moci. Nikoliv náhodou se ostatně tato údobí kryjí i s krizemi, které se dotýkají Spojených států amerických jako celku. Právě zde se mi ale zdá být autorovo pojednání těchto událostí poněkud zkratkovité a zasloužilo by si dle mého mínění poněkud větší prostor. Pozitivně bych naopak hodnotil skutečnost, že se autor věnuje i aplikaci prvního dodatku na úrovni jednotlivých států Unie (s. 15-18), neboť tato zásadní skutečnost bývá někdy neprávem přehlížena.

Další struktura práce pak už vcelku standardním způsobem pojednává o jednotlivých liberálních právech v prvním dodatku obsažených. Zmíněny jsou tak obě klíčové klauzule, jež se dotýkají svobody vyznání, jakož i obvyklé aspekty svobody slova a tisku. Závěr práce konečně náleží stručnému rozboru svobody shromažďovací, sdružovací a práva petičního, přičemž do správného kontextu jsou zasazena i jednotlivá klíčová rozhodnutí Nejvyššího soudu USA, která se dotýkají problematiky prvního dodatku.

Práci tak po mém soudu nelze z tohoto pohledu nic zásadního vytknout, přičemž kladně lze hodnotit i autorovu práci s odbornou literaturou a příslušnou judikaturou. Zmínit tak lze spíše jen drobnosti – kupříkladu na s. 12 autor uvádí časovou působnost zákona omezenou rokem 1800 (pozn. 31 – ve skutečnosti to byl ale až 4. březen 1801 uvedený přímo v textu zákona), stejně tak pro rozhodnutí v případě Reynolds v. United States se zpravidla uvádí rok 1878, nikoliv 1879 (s. 32).

Právě uvedené ale jinak nic nemění na celkovém pozitivním vyznění práce, kterou doporučuji k úspěšné obhajobě.

Praha, 15.4.2015

doc. JUDr. Radim Seltenreich,
katedra právních dějin PF UK